

Hassas Konular

Bir Öfkenin Düşündükleri

Vecihi Acun*

03 Mart 2011

Giriş

Erdoğan'ın 28 Ocak açık hava toplantısı üzerine yaptığı öfke dolu konuşma, KKTC-TC ilişkilerinde çok boyutlu bir muhasebe ve durum değerlendirilmesi yapılması için fırsat yarattığından faydalı olmuştur.

Bu tartışmalara katılmadan önce, bir gerçeği tekrarlamakta ve bazı çevrelere hatırlatmakta yarar vardır; Kıbrıs sorununun kökeninde, Rumların ve Yunanlıların adanın Yunanistan'a bağlanması ülküleri yatar. Buna karşı, kalıcı çözüm ve barış için, KKTC'nin tanıtılması, tanınması şarttır.

Kıbrıs Türkleri, Rum şiddet eylemlerine karşı, bütün bir toplum olarak direnmiş, Millî Cephe, Meclis-i Milli, Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu, Volkan ve Türk Mukavemet Teşkilatları ile var oluş savaşı vererek, sonunda, Atatürk'ün vasiyetinden bile haberdar olamayan anavatan yöneticilerinin ilgisini çekmeyi başarmışlardır. Kıbrıs sorunu konusunda, daha 1954 yılında Dışişleri Bakanı F. Köprülü'nün ağzından "bizim Kıbrıs diye bir davamız yoktur" diyebilen Türkiye, Kıbrıs Türklerinin 100 yılı aşkın direnişlerinin sayesinde anavatan ve taraf olabilmektedir. Yedi-sekiz yıl öncesine kadar, Türkiye'de resmî ve özel kuruluşlar ve Kıbrıs Türk Toplumunu, Kıbrıs sorunundan "millî davamız" olarak söz ede gelmişlerdir.

Rum basınının ve bir kısım Rum-sever KKTC vatandaşının pompalamaya gayret ettikleri propagandalarının aksine, Kıbrıs Türkleri anavatanına bağlılıklarını ve şükranlarını, Türkiye'de de toplum önderleri Kıbrıs sorununun millî dava ve Kıbrıs Türklerine destek vermenin tarihî bir görev olduğunu her fırsatta tekrarlamaktadırlar. Bugünlerde KKTC'de maliye ve ekonomi politikalarının değiştirilmesi gerektiği, yapısal reformlar gerçekleştirmek için bütün siyasi partilerin ve bürokrasinin işbirliği ile toplumsal diyalog ve uzlaşının kaçınılmaz olduğu konuşulmaktadır. Terbiyesiz pankart olayı ve arkasından Erdoğan'ın öfke dolu sözleri ile doğan gergin ortam, zihinlerde ve gönüllerde iz bıraksa da, geride kalmıştır. Bu ortamda, KKTC'nin ayakları üzerinde durabilmesi için uzun soluklu yatırım ve ekonomik gelişim programlarının ortaklaşa planlanması ve desteklenmesi yönünde sürdürülmekte olan çalışmalar daha da anlam kazanmıştır.

Bu arada, Türkiye'nin ekonomik yardımlarının ve diplomatik ilişkilerin, bağımsız devletler arasındaki olağan ilişkiler düzeyinde işletilmesi gerektiğinde fikir birliği vardır.

ABD'nin Çözüm Reçetesi

Millî davamız, başkalarının da millî davası veya başlıca derdi olarak süregelmiştir. Dünya hâkimiyeti iddiasında olan ABD de, bazen doğrudan bazen AB ülkelerinin yanında veya arkasında görünerek, kendisini sorun tarafı ve hatta çözüm dayatabilecek güç olarak görmektedir.

ABD'nin eski BM Büyükelçilerinden Richard Holbrooke, 3 Kasım 2003 tarihinde, Washington Institute adlı kuruluşta düzenlenen Turgut Özal'ı Anma Toplantısı'nda bir konuşma yapmıştı. Holbrooke, konuşmasının önemli bir bölümünü Kıbrıs Sorunu'na ayırmıştı.

"Uzun süredir gündemde olan ve benim de ilgilendiğim plan, üç aşamalı bir yaklaşım idi. İlk AB Kıbrıs'ı üyeliğe davet edecek; ikinci aşamada bu durum kullanılarak, Kıbrıslı toplumlar, uzun süredir amaçlanmakta olan iki

toplumlu, iki kesimli federasyon kurulması için verimli görüşmeler yapmaya zorlanacak; son aşamada Türkiye'nin AB üyeliği için görüşmeler açılacaktır.

Gerçekte, ilk amaç elde edilmiştir ve Kıbrıs gelecek yıl AB'ne üye olacaktır. Bu katılım tamamiyle uygundur; Kıbrıs, AB üyeliğini hak etmektedir ve değerli ve üretken bir üye olacaktır. Fakat Denktaş'ın olağanüstü inatçılığı Kuzey Kıbrıs halkının AB'nin bir parçası olmak istekleri üzerine kendi kararlarını vermeleri fırsatını esirgemmiştir. Bu davranışı ile Denktaş sadece 200 bin Kuzey Kıbrıs halkının değil, anavatanındaki 70 milyon Türkün de geleceğini zarara uğratmıştır. Bu durumun düzeltilmesi için çok geç değildir, fakat Dünya kamuoyu Kuzey Kıbrıs'ta yapılacak seçimleri beklemelidir. Pek çok şey bu seçimlere bağlı olacaktır. Kıbrıs görüşmecilerinin önündeki konular çok karmaşıktır, ama çözümler vardır. BM Planı bir tartışma zemini oluşturmaktadır; problemsiz olmamakla birlikte, iki taraf da istekliyse, hareket için güzel bir başlangıç noktasıdır. Ve bugün, samimi olalım ki başlıca engellemeler Kuzey Kıbrıs'tan gelmektedir." demiştir. Açıkça.

Bu konuşma, ABD'nin ve bir ölçüde AB'nin Kıbrıs Sorunu'nun kökenleri ve çözümü üzerine ne düşündükleri ve ne gibi politikalar izledikleri açısından önemli ipuçları vermekte ve planın bazı önemli ilkelerine değinmektedir. Açıkça anlatılan plan, Kıbrıs Türklerinin KKTC'den vazgeçmeleri, Türk ordusunun adadan çekilmesi, garantörlüklerin "gereksizdir" gerekçesi ile ortadan kaldırılması, Kıbrıs Türklerinin "federasyon" çatısı altında Rum çoğunlukla bir arada ve tabiatıyla azınlık olarak yaşamayı kabul etmeleri, ve Rum tarafına bağışlanan ve hukuksuzca AB'ne üye yapılan "Kıbrıs Cumhuriyeti"nin "Kıbrıslı" vatandaşları olarak milli kimliklerini terk etmeleridir. Türkiye'nin AB üyeliği, bu süreç sonucunda konuşulabilecektir.

AKP İktidarında Kıbrıs Sorunu Süreci

Bugün gelinen noktayı tartışırken, yakın geçmiş; R. T. Erdoğan'ın Başbakan olmasından bu yana yaşanan olayları hatırlamakta fayda vardır.

Erdoğan'ın Başbakanlığı döneminde, Holbrooke'un reçetesinde değinilen planın hedef alındığı ve uygulanmaya çalışıldığı dikkati çekmiştir. Ancak, planın dikkate alınmadığı veya önemsemediği iki noksanı olduğu görülmüştür: Rum tarafının Enosis'ten başka çözüm tanımadığı ve Kıbrıs Türkleri'nin de bütün Türkler gibi gururlu ve onurlu oldukları, vatan ve bayrak sevgisi ile yaşadıkları dikkate alınmadığından, plan bir noktada çökmüştür.

Bu süreçte, KKTC kanadında aykırı bir ses çıkmaması ve karşı tavır gösterilmemesi için, egemenlikten ve bağımsızlıktan ödün vermeyecek olan KKTC yöneticilerinin işbaşından uzaklaştırılması ve toplumun izlenecek politikalara alıştırılması gerekmektedir. Bu amaçla, "işgalci Türk Ordusu"nun adayı terketmesinden, KKTC'nin silinmesinden, Kıbrıs Rum Cumhuriyeti içinde azınlık olarak Rumlarla birleşmekten yana olan "Kıbrıslı"ların oluşturduğu CTP-Birleşik Güçler hareketi, AKP Hükümetinin desteğini de alarak, iktidar olabilmıştır. Bu hareketin başkanı olarak öne çıkan M. A. Talat da KKTC Cumhurbaşkanlığı makamına taşınarak, bu desteğin hedefine ulaşması sağlanmıştır.

Tarihî ve büyük bir çelişkidir ki, KKTC Cumhurbaşkanı seçilen M.A. Talat, KKTC ilan edildiğinde kahrından ağladığını açıklayan, "ben Girne doğumluyum, Türkiye nereden benim anavatanım oluyor" diyebilen, "tek egemenlik, tek devlet" yani KKTC'nin tasfiye edilmesi yanlısı Rum dostu bir siyasetçi olarak tanınmakta idi.

KKTC yönetiminde bu değişiklikleri destekleyen AKP Hükümeti, iktidar olduğu günden itibaren, KKTC sorununu çözüme götürmek iddiasıyla ve aslında AB üyeliği vaatlerine uyumlu olarak, bizzat Başbakan Erdoğan'ın ifadeleri ile "bir adım önde olmak, kazan-kazan, çözümsüzlük çözüm değildir" politikaları izlemiştir.

Bu dönemde, BM kararları ve AB normları çerçevesinde çözüm, tek egemenlik-tek devlet sloganları Türk tarafının esasları olarak açıklanılır oldu. O kadar ki, AKP iktidarının ilk Dışişleri Bakanı Y. Yakış, bir televizyon demecinde "Kıbrıs'ta 28 Şubat'a kadar bir uzlaşma olmaması hâlinde Kıbrıs Rum Hükümeti'nin tek başına AB'ye gireceğini ve Türk askerinin orada işgalci konumuna düşeceğini söyleyebilmiştir! Dışişleri Bakanı'nun bu yakışsız ifadesi, Kıbrıs Cumhuriyeti kuruluş anlaşmalarının geçersiz olduğunu kabul etmek; Türkiye'nin garantörlük hak ve sorumluluğunu yok saymak; 1974 barış harekâtını işgal olarak nitelerek; Güney Kıbrıs Rum Yönetiminin, bütün aday temsil edencesine ve Türkiye'nin üye olmadığı Avrupa Birliği'ne katılmasını onaylamak; Kıbrıs davamızı temelden reddetmek ile eşdeğerdir.

Holbrooke'un reçetelerine ne kadar uyumlu davranıldığı görülüyor.

Bu politikalar uyarınca, KKTC'nin tasfiyesi, Türkiye'nin aday Rumlara, dolayısı ile Enosisçilere terk etmesi anlamına

gelen Annan Planı desteklenmiştir. O kadar ki, Başbakan Erdoğan, Annan Planı'nın yokoluş demek olduğunu anlatmak için anavatanı dolaşan kurucu Cumhurbaşkanı Denktaş'a "git memleketinde siyaset yap" demiştir. Başbakanın söylemlerinden destek alanlar, kurucu Cumhurbaşkanı Denktaş'ı, Rum ağız ile "Mr. No" olarak ilan edip, "çözumsuzlük politikaları ile sorunu uzatıp rahat makamını elinden bırakmayan inatçı bir barış ve huzur karşıtı, şövenist milliyetçi" olarak linç etmeye kalkışmışlardır. AKP Hükümeti, uyumlu ve ılımlı politikalar izlemek adına, Rum Kıbrıs Cumhuriyetini tanımak anlamına gelen uyum protokolünü imzalamıştır. Bütün bu uyumlu ve ılımlı politikalar sürecinin sonunda, verilen sözlerin ve vaatlerin tutulmadığını nihayet gören Başbakan Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Talat, "aldatılmışız" demişlerdir.

KKKTC'ne Hukukî Darbeler Dönemi

Uluslararası politikaya egemen ABD'nin girişimleriyle BM Güvenlik Konseyi tarafından empoze edilen kararlar uyarınca, ve tamamen art niyetli siyasî sebeplerle, KKTC'nin tanınması engellenmiştir. Tanınmamış olsa da, KKTC, uluslararası hukuk önünde *de facto* ve *de jure* nitelikte belli bir toprak parçasında, özgür bir halkın örgütlenmesiyle egemenliğini ve bağımsızlığını hem de savaşı kazanmış olan, çok partili parlamenter demokrasi ile işleyen bir devlet olarak varlığını ve canlılığını sürdürmektedir.

Bu gerçeklere rağmen, ikinci Cumhurbaşkanı Talat-CTP yönetiminde, KKTC yerine, coğrafi bir terim olan Kuzey Kıbrıs deyimi yaygın bir biçimde ve her alanda kullanılmaya başlanmıştır.

Yıllardır Türk tarafının tezlerinin en önemli direnç noktalarından biri olan Louzidou davası sonuçları aynı dönemde kabul edilerek, "KKTC'nin, adanın Kuzeyini işgal etmiş olan TC'nin bölgesel alt kuruluşu olduğu ve işgal sebebiyle doğan zararların TC tarafından tazmin edilmesi gerektiği" hükmüne boyun eğilmiştir. KKTC'nin egemenliğini yok sayan ve Türkiye'nin işgali altındaki bölgede uzantısı olarak nitelendiren karar AKP Hükümeti döneminde, iyi niyet gösterisi olacağı umuduyla kabul edilmiştir. Bütün TC Hükümetleri, davacıyı ve AB hukukunu, bölgenin egemen devleti olarak KKTC'ni muhatap almaya yönlendirmiş iken, AKP Hükümetinin bu davranışı, Türk tarafının soruna taraf oluşundan bu yana izleye geldiği politikalarından vazgeçilmesi anlamına gelmiştir.

Louzidou davasında yapılan fahiş hata ile KKTC hukuken yok sayılmış, KKTC topraklarının işgal gücü Türkiye'nin yönetiminde ve sorumluluğu altında bulunduğu tescil edilmiştir. Aristidis davası da, konu edilen arazilerin Türk vakıf malı olduğunu gösteren mevcut tapu belgeleri mahkemeye ibraz edilmeyerek göz göre göre kaybedilmiştir. Böylece, uluslararası hukukun vakıf mallarına tanıdığı ayrıcalıklar göz ardı edilerek, Türk vakıf mallarının sahipliği ve kullanım hakları savunulamamış, yine AB dayatmalarına ve Rum tarafının iddialarına boyun eğilmiştir. Orams davası da, İngiltere hukukunda kazanılmakta iken, Başkanı Yunanistanlı, bir üyesi Rum olan Avrupa Birliği Adalet Divanı'na götürülmesi MA Talat ve CTP yönetimi tarafından kabul edilerek, göz göre göre kaybedilmiştir. ABAD kararı ile, Kuzey'in işgal edilmiş KC toprağı olduğu, KKTC tarafından verilen tapuların geçersizliği vurgulanmış ve yabancıların gayrimenkul satın almasını ve yatırımlarını, bütün AB üyesi ülkeler nezdinde engelleyecek hükümler getirmiştir.

Mal tazmini uygulaması da hata olmuştur. Sadece Rumlar açısından bireysel çözüm için çalışan Mal Tazmin Komisyonu uygulaması, hükümler gücün Türkiye olduğunun kabul edilmesi ve teyididir. Mülk sorunu hakkında Türk tezi, savaşa sebep olan ve kaybeden Rumların savaş tazminatı ödemesi gerektiği de dikkate alınarak, iki taraf arasında mevcut "savaş durumu" sona erdikten sonra, global takas ve tazminat yolu ile iki devlet arasında çözümün öngörmekte idi. Cumhurbaşkanı M.A. Talat döneminde, bu millî tezimizden de vazgeçilmiştir.

Türkiye'de de bu görüşlerin meclisteki, basındaki, eğitim ve sanat çevrelerindeki, bürokrasideki temsilcileri ve taraftarları, AKP hükümetinin yanında, Talat ve çalışma arkadaşlarını bütün karar ve uygulama tercihlerinde alkışlamışlardır. Bu tür davranışlar günümüzde de sürdürülmektedir.

Bütün propaganda desteğine rağmen, CTP-BG iktidarının görevden uzaklaştırılacağı anlaşıldığı bir aşamada, TC Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Cemil Çiçek, genel seçimlere birkaç aya kala, iktidara geleceğine kesin gözüyle bakılan UBP Genel Başkanı Derviş Eroğlu'na, "iktidar olduğunuzda sizi zor bir ekonomi bekliyor olacak" demişti. Bu ifadenin, uyarı mı, tehdit mi olduğu anlaşılamamıştır o günlerde. Anavatan ve KKTC Türkleri, her şeye rağmen, millî inanış ve terbiyeleri yönünde hareket ederek, bu plan ve eylemleri boşa çıkartmasını bilmiştir; Kıbrıs Türkleri son kertede devletim-egemenliğim demiştir.

Tepkinin Zamanlaması

Türkiye Kıbrıs Türklerine 1963 soykırım girişiminden bu yana, giderek artan miktarlarda maddî destek sağlamaktadır ve bunu hiçbir zaman başa kakmamıştır. Mesele bütçe ve Türkiye'nin malî desteğinin nasıl kullanıldığı meselesi ise, mesela 2009 seçimlerinden önce CTP hükümeti popülist politikalarla bütçeyi ilk 3 ay içinde harcarken ses çıkarılmamıştır.

Gerginliğe yol açan 28 Ocak terbiyesizlik eylemi ilk defa yaşanmamıştır. Bundan önce de, her seçim döneminde ve özellikle kaybettikleri seçimlerden sonra, Türkiye'ye, Türkiye sevdalarına, Türk Ordusu'na, her fırsatta hakaret etmekle görevli gruplar bu tür eylemler yaptılar. Hem de, defalarca. Benzeri pankartlar taşıyarak, Türkiye ve KKTC bayrakları yerine, Kıbrıs Rumlarının kullandığı çalıntı devletin 1960'tan kalma bayrağını kullananların bir kısmı binde 2 oy alan marjinal partilerin mensuplarıdır.

Bu marjinal partilerden birinin yöneticilerinin, 2 Mart toplantısından önce Hristofyas ile görüşmeleri dikkatlerden kaçmadı; BKP heyetinin Rum Yönetimi Başkanı Hristofyas'la 2.5 saat süren özel bir görüşmesi ile ilgili olarak, Volkan Gazetesi'nde, 28 Şubat 2011 günü yer alan habere göre, "Özel görüşmede, 2 Mart tarihinde düzenlenecek miting ele alınırken, Hristofyas'ın talimatıyla BKP'nin söz konusu mitinge, Türkiye'ye yönelik hakaretler içeren pankartlarla katılması kararlaştırıldı. Bunun yanı sıra, Rum milletvekillerinin Türkiye'yi AP'a şikâyet etmeleri ve Mart ayının ilk haftasında AP Genel Kurulu'nda oylanacak olan Türkiye İlerleme Raporu görüşmelerinde 2 Mart mitinginin kullanılması kararı da alındı.

BKP Genel Sekreteri İzcan özel görüşme sonrasında yaptığı açıklamada, Hristofyas'ın ağzı ile konuşarak "Kıbrıs sorununa bulunacak çözüm şeklinin tek halk, tek devlet ve tek egemenliğe dayanması gerektiğini" ileri sürdü.

BKP Örgütlenme Sekreteri Korkmazhan da yaptığı yazılı açıklamada "2 Mart mitingine katılacaklarını" belirtirken, "halkı, hükümetin aldığı kararlara karşı sivil itaatsizliğe" çağırdı.

Özel görüşmede hazır bulunan AKEL Merkez Komitesi Üyesi Hacittofi de yaptığı açıklamada "Kuzey Kıbrıs'ta Türkiye'ye karşı mücadele edenlere kesintisiz destek vermemiz gerekir" derken şunları söyledi; "Mücadelemiz ortaktır. Tek halk olarak işgale ve kolonizasyona karşı ortak mücadele inisiyatiflerini ve faaliyetlerini üstlenmek zorundayız."

Bu özet haber, miting kışkırtıcılarının amaçlarını ve nereden destek aldıklarını, ne tür iddialara ortak olduklarını anlatmak için yeterlidir. Kıbrıs Türkleri bunları ciddiye almaz. Esasen bilinmektedir ki, 28 Ocak toplantısına katılanların çok büyük çoğunluğu geçim sıkıntısı ve ekonomik zorluklar yaşamakta olan emekliler ve esnaftır. Barış ve çözüm sözcüklerinin dillerinden düşürmeyen Türk düşmanları, terbiyesizlik eylemi ile Rum tarafının hırslarını kamçılıyarak, anlaşma sürecinden uzaklaşmalarına, çözümsüzlük ve görüşmeleri sürüncemede tutma stratejilerine yardımcı olmuşlardır.

Beri tarafta, Türkiye ilk "Has.." lafını –hem de öz vatanında ve bir Belediye Başkanı ağzından- işiteli aylar olmuştu. Daha önce, Erzurum'da, Papandreu'dan "Türkiye Kıbrıs'ta işgalcidir" lafını yediğinde, kontrolsüz olarak "ama hep bizden taviz bekliyorsunuz" refleksi göstermesi, sayın Başbakan'ın "Kıbrıs Davası"nu ele alış tarzı hakkında düşündürmüştü, AB ile ilişkilerde hep tavizler verme durumunda kalışına itiraz etme dürtüsü olarak algılanmıştı...

Bu sefer de bir öfke krizi olsaydı, devamında gündemi değiştirme çabaları gelmesi gerekirdi ve öyle oldu. Başbakanın öfkeli konuşmasından saatler sonra, Dışişleri Bakanı ve AKP üst düzey yöneticileri tarafından, öfke'nin muhatabının malum pankartları açanlar olduğu, Kıbrıs Türkleri ile Anavatan arasında her zamanki sevgi ve saygı temelinde mevcut sıcak ilişkilerin süreceği yolunda açıklamalar yapılmıştır. Ancak, Sayın Büyükelçi Türkmen'in alışılmadık biçimde geri çekilmesi ve akabinde, özellikle sendika ağalarının şikâyet konusu ettikleri ekonomik paketin uygulayıcısı sayın Halil Akça'nın atanması, yanlış değerlendirilmiştir. Bu atama, olayların planlı ve maksatlı olarak tırmandırılması için zemin hazırlandığı izlenimi doğurmuştur.

Bilerek veya istemeden...

Terbiyesizliğe Tepkiler

KKTC'de sendika ağaları ve "yes be annemci" cenah, örgütlü azınlık olarak, sıklıkla yaptıkları protesto eylemlerinden

birini terbiyesizlik seviyesine indirerek tekrarlamışlardır. Bu terbiyesizliği ön plana çekerek çok öfkelenen Başbakan, diplomasi kuralları dışına çıkarak, KKTC Başbakanı ve Cumhurbaşkanı'nı olaylara yeterince tepki göstermemekle suçlamıştır.

Başbakan Erdoğan ettiği lafların ve yaptıklarının, Kıbrıs Türklerini rencide edeceğini, morallerini çökertebileceğini, bıkkınlık ve yılgınlık sebebi olacağını, yanı sıra Türkiye kamuoyunda da bezginlik ve "ver kurtul" ortamı yaratacağını hesap etmemiş olabilir mi? Olabilir... Zaman zaman iç sorunlarımız üzerine de benzeri konuşmalar yapmıştı. Bu öfkeli konuşmalar, hemen arkasından Dışişleri Bakanı ve AKP üst yöneticileri tarafından "KKTC ve Kıbrıs Türklerinin yanındayız, ama.." sözleriyle yumuşatılmaya çalışılsa da, maksadını aştığı anlaşılan ifadelerle, ok fırlatılmıştır bir kere.

Daha ızdırıp veren nokta ise, Erdoğan'ın öfkesinin, Kıbrıs Türklerinin Türklük bilincini, bağımsızlık aşkını, devletlerine ve egemenliklerine sahip çıkışlarını cezalandırmaya dönük, önceden tasarlanmış bir hareket olması veya kamuoyunca böyle anlaşılması ihtimalidir. KKTC'de "bir kısım" basın bu konuşmaları bu amaçla kullanmaktadır. Bir mücahit; sayın Fikret Kürşad, bütün bu amaçlı tavırların üstüne bir de Erdoğan'ın sözlerini işitince, yürekte incinmiştir, ANA şiiiri ile gözyaşı dökmüştür; "Yüzotuzüç yıl önce kiralıktı vatanım./ Yetmişbinden fazladır şehit, yerde yatanım.../ Ellibeş yıldan beri savaşır durur halkım./ Bizi düşünen bir sendin, bir de Allahım."

Bir düşünür, sayın Prof. Dr. Ata Atun 8 Şubat 2011 tarihli yazısında " İci Dünya Savaşından ve Kurtuluş Savaşından yorgun ve bitap çıkmasına rağmen gencecik Türkiye Cumhuriyeti Kıbrıslı Türkleri unutmamış ve ilk fırsatta Hamidiye zırhlısını Mağusa limanına göndererek "Kıbrıslı Türkler, Yanınızdayız" demişti. .... 1960 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti kurulurken de azınlık statüsünden, ortak statüsüne gene, Türkiye Cumhuriyeti Dış İşleri Bakanlığının ve Başbakanlığın çizdiği strateji doğrultusunda görüşmecilerin dirayetli müzakereleri sayesinde yükselmiştik. ... 1963-1974 yılları arasında soykırıma uğradığımızda, çadırımız da, yiyeceğimiz de ve maaşlarımız da gene Türkiye'nin bağrından kopup gelmişti. Ve 1974 Mutlu Barış Harekâtı yapılmıyaydı, şimdi ada tamamı ile Ege'deki Yunan adaları, Girit veya Rodos gibi Helenlerin idaresi altında olacaktı."

(<http://www.turkishforum.com.tr/tr/content/2011/02/08/kibris%e2%80%99ta-yeni-bir-tezgah-mi/>)

Bir başka Kıbrıs Türkü, gazeteci sayın Sebahattin İsmail, 8 Şubat 2011 tarihli Volkan Gazetesinde, Kıbrıs Türklerinin anavatanlarına bağlılıklarını ve Türkiye'nin sağladığı imkânları, yaptığı yardımları şükran ifadeleri ile anlatarak, "Tarih, böylesine bir utanmazlığa, böylesine bir nankörlüğe, böylesine bir vefasızlığa, böylesine bir aptallığa, gaflete ve ihanete tanık olmamıştır..." demektedir. <http://www.volkangazetesi.net/koseyazisi3.asp?id=29250>

Çeşitli görüşlerden bir grup aydın, Toplumsal Diyalog Ve Değişim İnisiyatifi (TDDİ) ile, KKTC'nin güçlenmesi ve daha sağlıklı işlemesi yönünde fikir alışverişi başlatmak üzere bir bildiri yayımlamıştır. "Beşparmak Grubu", "Özker Özgür Barış ve Demokrasi Vakfı", "Kıbrıs Türk Yöneticiler Derneği" ve "Demokrasi ve Kalkınma Platformu Derneği" , değişik alanlarda toplumsal faydayı öngören diğer sivil toplum örgütleri, akademisyenler, aydınlar ve medya mensuplarının da desteğini gözeterek sivil bir inisiyatif başlatmıştır. Bu inisiyatif ve birlikteliğin odağında KKTC'nin kamu ve ekonomik yapısının çağımıza uygun hâle getirilmesi gerektiği yönünde ortak irade bulunmaktadır. .... Sürdürülemez olan mevcut durumun karşılıklı suçlamalar ve zıtlaşma yerine farklılıklara saygı ve ortak menfaatlerin öne çıkarılması becerisinin gelişmesiyle değiştirilebileceğine inanıyoruz.

KKTC Başbakanı İrsen Küçük de, 28 Şubat 2010 günü yaptığı basın toplantısında, sosyal, kültürel, ekonomik esaslı bir değişim planı uygulamaya geçireceklerini ve başarı için toplumsal uzlaşma amaçladıklarını bildirdi. Küçük, programı tenkit edecek olanlardan çözüm önerilerini de ortaya koymalarını istedi. Toplumsal diyalog ortamının canlandırılmasına dönük olarak, tavandan tabana doğru tasarruf başlatılacağını ifade etti. Bu ifadelerde TDDİ girişimine paralel ifadeler görmek mümkündür.

Sebepler veya Amaçlar

Öyle ise, şimdi esas soru şu, ne oldu da, veya ne tür "güzel şeyler " olması bekleniyor da, Başbakan Erdoğan, öfke ile, Türkiye'nin malî desteğini başa kakarcasına ifadelerle, bütün Kıbrıs Türklerini incitmiştir? Yine bir öfke anında, zihninde taşıdığı düşüncüyü kontrol edememiş ve dışa vurmuş mu oldu? Bu kadar öfkeli üslup niye, ve neden şimdi? İrsen Küçük hükümetinin, Türkiye'de olduğu gibi, ve KKTC'nde hiçbir zaman görülmemiş biçimde, eylemcilere orantısız güç kullanması mı tavsiye ve teşvik edilmekte, böylece sükunet ve barış yanlısı Kıbrıs Türkleri'nin kendi hükümetlerinden uzaklaşmalarına zemin mi hazırlanmakta... soruları akıllara gelmiyor değil.

Bu öfke sendromu, Cenevre'de yapılan Moon-Eroğlu-Hristofyas görüşmelerinde de, iki toplumun anlaşma noktasında çok uzak oldukları, Kıbrıs Türklerinin devletlerini yaşatmakta, özgürlük ve bağımsızlık mücadelelerinde azimli ve kararlı oldukları görüldükten sonra rastlamıştır. Belki, "Ayşe tatilden dönecek" hâle getirilmiştir, ama Kıbrıs Türkleri devletlerine, özgürlüklerine, egemenliklerine sahip çıkmaktadırlar. Yeniden dayatılacak yeni bir BM görünümlü ABD-AB planının onaylanması için önlerine konacak referandumda Kıbrıs Türklerinin devletlerine, egemenliklerine ve özgürlüklerine sahip çıkacakları görülmektedir. "Yes be annem" dönemi geride kalmıştır artık... AB-ABD planlarının işleyemediği anlaşılmaktadır.

Beri tarafta, Avrupa Parlamentosu, Rum-Yunan ikilisinin etkin biçimde şekillendirdiği Türkiye Raporunu tartışmaya hazırlanmaktadır. AB üyeliği yolunda, Yunanistan ve Kıbrıs Rum Cumhuriyeti'nin üye olmasına da dayanarak, AB'nin Kıbrıs Sorununun doğrudan tarafı olduğunu itirazsız kabul eden mevcut diplomasimiz ve AKP Hükümeti, ilerleme raporlarına etki edecek durumda değildir.

Öyle anlaşılıyor ki, konu iç politikaya dönük birkaç kınama bildirim ve malum basın "bu raporun yaptırım gücü yok zaten" yayını ile geçiştirilemeyecek kadar hassas bir noktaya getirilmiştir. Bu noktada, KKTC hükümetinin hedefe oturtulacağı ve yakında ABD-AB mekanizmaları tarafından başlatılması beklenen yeni BM Planı referandumuna dönük propaganda savaşına gerekçe oluşturulacağı kaygıları doğmaktadır.

Bu süreçte göz önünde tutulması gereken önemli bir ayrıntı da, Türkiye iç politikasındaki aşırı ısınmadır. Türkiye'de 2011 Haziran ayında genel seçimler yapılacaktır. Başbakan Erdoğan'ın muhalefete, Kıbrıs davasını "İç politika konusu yapmayın" derken, satır aralarında, kendisinin iç politikayı hedeflediğini de söylemiş olmaktadır bir anlamda. Aslında sayın Başbakan "Besleme lafı" anlamına çekilebilen sözleri ile doğruyu söylemektedir bir açıdan. Bu "Çözüm, hemen şimdi" cilerin, "yes be annem" cilerin, pankartçıların, nasıl beslendiği, büyütüldüğü, nasıl her türlü destek verildiği ortada iken...

Yani, kim kimi kime şikâyet etmek durumundadır, düşünmek lazımdır.

Başbakan pankartçı Rum yanlılarına öfkelenmekte ne kadar haklı ise, Kıbrıs Türklerinin tamamını rencide edecek ifadelerine karşı gerek Kıbrıs Türklerinin gerekse Türkiye'de muhalefetin karşı tepkileri de o kadar haklı ve hatta Kıbrıs Türklerinin gönlünü almak ve dünya kamuoyuna doğru mesajlar vermek bakımından faydalı ve yerinde olmuştur.

Bir avuç Rum yanlısının seviyesizliği kullanılarak, yaklaşan Türkiye genel seçimleri münasebetiyle, seçmenlere yeni bir milliyetçi tavır gösterisi yapıldığı da dikkatlerden kaçmamıştır.

Aslında bu tavırlarla, milliyetçi söylemlerin ve bu çerçevede KKTC'nin, Türk milletinin gönlündeki yeri de vurgulanmış olmaktadır. Olayın en mutlu çıkarımı bu olsa gerektir

Sürecin Kısa Sonucu

Belki de Erdoğan ve AKP hükümeti, ver kurtul baskılarından sıyrılmak için, KKTC'ne ve Kıbrıs Türklerine nasıl sıkı sıkıya sarılmış olduğunu, Kıbrıs Türklerinin anavatana bağlılıklarını ve devletlerini yaşatma azimlerini dost-düşman dünya kamuoyu önünde sergilenmesine vesile olmak istemişlerdir... Çünkü terbiyesiz pankart olayı ile başlayan öfke ve gerginlik süreci, ana renkleri itibarıyla, bu sonucu doğurmuştur.

Bütün bu hızlı ve sıcak gelişmelerden sonra, Kıbrıs Türkleri ile dayanışma durumu, KKTC'nin egemen, bağımsız bir devlet olarak yaşatılacağı, Kıbrıs Türklerinin anavatanlarına minnet ve saygı ile bağlanmış olduklarını, Türk milletinin KKTC'ni ve Kıbrıs Türklerini ne pahasına olursa olsun başı üstünde taşıyacağı sıklıkla ve bütün üst düzey yöneticiler tarafından dile getirilmiştir.

Amaç birdir; KKTC'ni güçlendirerek yaşatmak ve en kısa zamanda tanınmasını sağlamaktır.

Rum Yönetimi, Kıbrıs Cumhuriyeti adı altında AB Dönem Başkanlığını üstleneceği 2013 yılına kadar Türk tarafını ve müdahil tarafları oyalamaya çalışmaktadır. Artık oyalanmaya ve beklemeye kimsenin tahammülü yoktur. Sorun uluslararası düzeni de rahatsız etmektedir ve çözümü mecburiyet hâline getirmektedir.

Türkiye ve Kıbrıs Türkleri adil ve kalıcı çözüme doğru giden süreci birlikte ve KKTC'ne sınıksız sarılarak geçeceklerdir. Zira, Rum tarafının yaygara koparttığı gibi Türkiye'ye karşı ayaklanma bir yana, KKTC halkının ezici çoğunluğu Türkiyesiz yaşayamayacağına inanmaktadır.

Akliselim için çözüm yolu birdir ve KKTC'nin tanınmasından ibarettir.

*Vecihi Acun, Y.İnş.Müh., KÖKSAV YK Üyesidir.

KÖKSAV E-Bülteni, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı (KÖKSAV) tarafından çıkarılmaktadır. KÖKSAV bağımsız ve bağlantısız, günlük siyasî konumu olmayan bir kurumdur; merkezine Türkiye ve Türk dünyasını alarak araştırmalarını ulusal ve uluslar arası sosyal, siyasî ve stratejik konulara yoğunlaştırır, araştırma ve incelemeler yapar. Dolayısıyla, bu yayında ifade edilen bütün görüşler, değerlendirmeler ve varılan sonuçlar yalnızca yazarlarına aittir.

© 2011, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı. Bütün hakları saklıdır.